

DW.400.15.2020.IGR

DW. 139, 2020

Warszawa, dnia 15.10.2020 r.

WYSŁANO LISTEM POLECONYM ZA POTWIERDZENIEM ODBIORU	
15. 10. 2020	
Podpis	

Decyzja w sprawie interpretacji

art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art.34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą, Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko [redacted] w [redacted] (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 12 marca 2020 r. oraz jego uzupełnieniach: z dnia 19 czerwca 2020 r., z dnia 31 lipca 2020 r. oraz z dnia 11 września 2020 r., o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.22 ust.1 i ust.8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2020 r. poz.426 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji w zakresie pytania 1 i 2 - jest prawidłowe, natomiast w zakresie pytania 3 - jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 12 marca 2020 r. oraz jego uzupełnieniach: z dnia 19 czerwca 2020 r., z dnia 31 lipca 2020 r. oraz z dnia 11 września 2020 r., Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wnioski o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art.34 ustawy. Zgodnie z art.34 ust.1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest pracodawcą posiadającym status zakładu pracy chronionej, prowadzącym szeroką działalność produkcyjno-usługową.

Dla celów wskazanej działalności Wnioskodawca posiada własne zaplecze, w tym:

- zakład produkcyjny chemii gospodarczej i kosmetyków, a także usług pakowania i przepakowywania oraz magazynowych, mieszczący się w []
- zakład produkcyjny oraz usług pakowania i przepakowywania, mieszczący się []
- drukarnię na potrzeby usług poligraficznych i druku, mieszczącą się w []
- dwa ośrodki wypoczynkowe,
- wykwalifikowanych pracowników w opisanych powyżej dziedzinach;
- pracowników biurowych, pracowników odpowiedzialnych za szkolenia, jak również kontroli i nadzoru.

W oparciu o opisane powyżej zaplecze oraz doświadczenie, szczególnie w realizowaniu różnego rodzaju imprez integracyjnych oraz okolicznościowych dla własnego personelu, Wnioskodawca zamierza świadczyć usługi o takim charakterze na rzecz przedsiębiorców, w tym na rzecz podmiotów, o których mowa w art.21 ustawy o rehabilitacji.

W ramach świadczenia usługi organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej Wnioskodawca bezpośrednio wykona:

- przygotowanie projektu (oferty) imprezy;

- uzgodnienia ww. oferty z zamawiającym (zleceniodawcą);
- na podstawie uzgodnień – przygotowanie szczegółowego, autorskiego planu imprezy;
- zapewnienie poprzez personel własny stałego, osobistego nadzoru nad przebiegiem imprezy, wedle wskazanego planu imprezy;
- w przypadku takiej konieczności - oczekiwań zamawiającego:
 - zapewnienie odpowiednich pomieszczeń dla realizacji imprezy,
 - przygotowanie materiałów, w tym materiałów promocyjno-reklamowych;
- dokładne rozliczenie kosztów imprez.

Jako wykonawca, Wnioskodawca będzie wyłącznie odpowiedzialny wobec zamawiającego za cały przebieg imprezy, a więc zarówno za jej przygotowanie, jak i jej wdrożenie (wykonanie). Korzystanie ze świadczeń osób trzecich będzie dotyczyć wyłącznie jedynie takich kwestii jak zapewnienie wyżywienia uczestników, ewentualne zakwaterowanie czy też działania wspomagające realizację imprezy – jak zabezpieczenie, ochrona, część artystyczna czy ubezpieczenie.

Zgodnie z art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji - obniżenie przez przedsiębiorcę wpłaty na PFRON jest możliwe pod warunkiem „(...) zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, który osiąga wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do:

- 1) *znacznego stopnia niepełnosprawności lub*
- 2) *umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, w odniesieniu do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsje oraz niewidomych*

- w wysokości co najmniej 30%, zwanego dalej sprzedającym.”

Analiza treści przedmiotowej normy wskazuje, iż ustawodawca część transakcji dokonywanych z pracodawcami zatrudniającymi pracowników niepełnosprawnych wyodrębnił i wyłączył ze zbioru, objętego prawem do obniżenia wpłat na PFRON. Uczynił to jednak w sposób mogący budzić pewne wątpliwości interpretacyjne, gdyż nie posłużył się w tym przedmiocie stosownymi, uściślającymi definicjami.

Stąd dla wypełnienia normy art.22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji – wraz z odpowiadającą jej treścią art.22 ust.8 – w oparciu o definicje słownikowe należy przyjąć, iż wyłączenie obejmuje wszystkie te transakcje, które polegają na odsprzedaży wcześniej nabytego, konkretnego

i już istniejącego dobra, o cechach charakterystycznych (wyróżniających) nadanych mu przez osobę trzecią, tudzież na czynnościach pośrednictwa (działalności agencyjnej).

Dlatego, a contrario wyłączenie nie będzie znajdowało zastosowania dla usługi polegającej na przekazaniu dobra wytworzonego lub istotnie przetworzonego przez świadczącego.

W realiach przedstawionego zdarzenia przyszłego, świadczenie Wnioskodawcy spełnia wskazane wymagania, gdyż podstawą transakcji będzie dobro o następujących, czterech cechach charakterystycznych:

- realność świadczonego przez Wnioskodawcę dobra;
- wytworzenie świadczonego dobra, jako wyrazu własnej, osobistej aktywności Wnioskodawcy, bez której to aktywności dobro to nie nabrałoby cech wyróżniających;
- zaangażowanie personelu Wnioskodawcy we wszystkich stadiach świadczonej usługi;
- osobista i wyłączna odpowiedzialność Wnioskodawcy wobec zamawiającego/zleceniobiorcy, tj. odbiorcy usługi (dobra).

Te właśnie cechy pozwalają na uznanie, iż nawet skorzystanie w opisanym zakresie przez Wnioskodawcę w działalności osób trzecich, nie wpłynie na świadczoną usługę, stanowiącą ze swej istoty usługę własną, a więc jednolicie gospodarczą, integralną całość, będącą wykazem osobistej aktywności Wnioskodawcy.

Usługi będą świadczone na terenie należącym do zasobów własnych Wnioskodawcy, jak również w innych lokalizacjach, którymi Wnioskodawca posłuży się w formie najmu, użyczenia celem realizacji usługi.

Opis i zasady rozliczenia usługi w umowie z nabywcą polegać będą na:

- na wstępnie zostanie zawarty opis przedmiotu umowy jako usługi kompleksowej świadczonej przez Wnioskodawcę, a tym samym wskazujący bez żadnych wątpliwości Wnioskodawcę jako usługodawcę i podmiot wyłącznie odpowiedzialny za realizację usługi wobec nabywcy;
- w dalszej części usługa zostanie rozpisana na poszczególne obowiązki Wnioskodawcy wobec nabywcy, które to zobowiązania także będą scharakteryzowane jako świadczone przez Wnioskodawcę. Dla nabywcy partnerem/kontrahentem będzie wyłącznie Wnioskodawca. Praktyką Wnioskodawcy jest dokładne rozpisywanie obowiązków poprzez wskazanie minimalnej ilości osób zaangażowanych w realizację usługi;

- Wnioskodawca, co jest oczywiste i także podyktowane praktyką, posługiwać się będzie stosownymi kodami klasyfikacji działalności;
- rozliczenie usługi będzie oparte na faktycznym zatwierdzeniu przez nabywcę wykonania ww. usług przez Wnioskodawcę, a więc i wykonania każdego z obowiązków, o którym mowa powyżej;
- dopuszczalne będzie przyjęcie zaliczki na poczet realizacji usług, jednakże z uwagi na posiadanie przez Wnioskodawcę istotnych zasobów własnych, nie przewiduje się zaliczkowania jako warunku współpracy;
- w przypadku odrębnego i samodzielnego świadczenia przez podmioty trzecie usług uzupełniających do usługi opisanej umową Wnioskodawcy – czy to w następstwie nieprzewidzianych przy zawarciu umowy okoliczności, czy z wyraźnej woli nabywcy – usługi takie będą odrębnie rozliczane przez nabywcę i w żadnym wypadku nie będą wchodzić w zakres usługi świadczonej przez Wnioskodawcę, pozostając relewantnymi dla określenia wynagrodzenia.

Każdorazowo faktura będzie mogła być wystawiona przez Wnioskodawcę po formalnym zatwierdzeniu przez nabywcę wykonania usługi lub ewentualnie jej części, wedle umowy zawartej z Wnioskodawcą. Do każdej z faktur będzie dołączone takowe zatwierdzenie, celem umożliwienia weryfikacji, zarówno pod kątem rachunkowym, jak i kontroli legalności poprzez podmioty zewnętrzne, w tym PFRON. Na każdej z faktur będą użyte stosowne kody klasyfikacji. Wnioskodawca posiadając znaczne zasoby własne, dąży do pełnego ich wykorzystania, aczkolwiek z uwagi na realia obrotu, dopuszcza korzystanie z pracy pracowników tymczasowych, pracowników innych firm (w ramach dopuszczalnego prawem), zleceniobiorców niebędących przedsiębiorcami, tudzież podwykonawców. Tym nie mniej, będzie to stanowić jedynie całkowicie niesamodzielny element usługi świadczonej przez Wnioskodawcę.

Usługa rozumiana jako świadczenie wedle powszechnie obowiązujących przepisów prawa, będzie wyłącznie usługą świadczoną przez Wnioskodawcę, gdyż tylko taka ma znaczenie i realizuje cel gospodarczy nabywcy. Usługa Wnioskodawcy w żaden sposób nie będzie polegać na nabyciu usługi i jej odsprzedaży z marżą, którą podmiot trzeci mógłby równie dobrze świadczyć bezpośrednio na rzecz nabywcy.

Wątpliwości Wnioskodawcy co do zakresu i sposobu stosowania art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji polegają na wątpliwościach będących skutkiem braku definicji zawartych

w art.22 ust.1 dwóch zasadniczych pojęć, tj. pojęcia „handlu” oraz pojęcia „produkcji lub usługi odpowiednio wytworzonej lub świadczonej”, powtórzonych w art.22 ust.8.

Tym samym, z uwzględnieniem pozostałych warunków oraz zasad określonych w art.22 ustawy o rehabilitacji, Wnioskodawca będzie uprawniony do wystawienia przedsiębiorcy – nabywcy opisanej usługi, informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

- 1) Czy usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej, która będzie świadczona wyłącznie przez Wnioskodawcę – jego pracowników, w świetle art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji nie zostanie uznana za usługę „handlu”, a zarazem będzie stanowić „odpowiednio” świadczoną usługę własną, co w konsekwencji pozwoli Wnioskodawcy na wystawienie stosownego zaświadczenia (informacji) o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz, przy założeniu spełnienia przez Wnioskodawcę wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w wysokości od tego wskaźnika zależnej?
- 2) Czy usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej, która będzie świadczona przez Wnioskodawcę oraz przez pracowników tymczasowych, pracowników innych firm (tzw. outsourcing), zleceniobiorców niebędących przedsiębiorcami, w świetle art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji nie zostanie uznana za usługę „handlu”, a zarazem będzie stanowić „odpowiednio” świadczoną usługę własną, co w konsekwencji pozwoli Wnioskodawcy na wystawienie stosownego zaświadczenia (informacji) o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz, przy założeniu spełnienia przez Wnioskodawcę wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w wysokości od tego wskaźnika zależnej?
- 3) Czy usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej, która będzie świadczona przez Wnioskodawcę z wykorzystaniem podwykonawców, w przedstawionych w ramach niniejszej sprawy zasadach oraz warunkach świadczenia tej usługi, nie zostanie uznana w świetle art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji za usługę „handlu”, a zarazem będzie stanowić „odpowiednio” świadczoną usługę własną, co w konsekwencji pozwoli Wnioskodawcy na wystawienie stosownego zaświadczenia (informacji) o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz, przy założeniu

spełnienia przez Wnioskodawcę wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w wysokości od tego wskaźnika zależnej?

Stanowisko Wnioskodawcy:

W zakresie pytania 1:

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionych przez niego realiach sprawy, nie zachodzi wątpliwość, że tak świadczona przez Wnioskodawcę usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej, nie jest usługą „handlu”. Zarazem nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości, że usługa ta będzie „odpowiednio” świadczoną usługą własną. W konsekwencji pozwoli to Wnioskodawcy na wystawienie nabywcy stosownego zaświadczenia (informacji) o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz, przy założeniu spełnienia przez Wnioskodawcę wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w wysokości tego wskaźnika zależnej.

W zakresie pytania 2:

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionych przez niego realiach sprawy, także i w tym przypadku nie zachodzi wątpliwość, że tak świadczona przez Wnioskodawcę usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej, nie jest usługą „handlu”. Zarazem nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości, że usługa ta będzie „odpowiednio” świadczoną usługą własną. W konsekwencji pozwoli to Wnioskodawcy na wystawienie nabywcy stosownego zaświadczenia (informacji) o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz, przy założeniu spełnienia przez Wnioskodawcę wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w wysokości tego wskaźnika zależnej.

W zakresie pytania 3:

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionych przez niego realiach sprawy warunki oraz zasady świadczenia przez Wnioskodawcę usługi organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej z wykorzystaniem podwykonawców, nie spowodują uznania tej za usługę „handlu”. Ponadto, usługa ta będzie „odpowiednio” świadczoną usługą własną. W konsekwencji pozwoli to Wnioskodawcy na wystawienie nabywcy stosownego zaświadczenia (informacji) o kwocie obniżenia wpłat na Fundusz, przy założeniu spełnienia przez Wnioskodawcę wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w wysokości tego wskaźnika zależnej.

Wnioskodawca powyższą konstatację uzasadnia tym, że uznanie usługi za „odpowiednio” świadczoną usługę własną Wykonawcy, nie wyklucza ad hoc przy jej realizacji podwykonawców, nawet jeśli są to osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Koniecznym jest analiza konkretnego przypadku i zbadanie przedmiotu umowy (usługi), zakresu zobowiązań usługodawcy, w tym odpowiedzialności za realizację tych zobowiązań wobec nabywcy (usługobiorcy) oraz roli wykonawców w realizacji tej usługi, a przede wszystkim tego, czy świadczenie wykonawcy miałooby charakter samodzielny z punktu widzenia nabywcy.

W świetle powyższego w realiach niniejszej sprawy Wnioskodawca przedstawił zdarzenie przyszłe, wedle którego:

- a. umowa na realizację usługi nie będzie stać w sprzeczności z zasadami określonymi treścią Kodeksu cywilnego;
- b. usługa będzie świadczona przez usługodawcę na rzecz usługobiorcy i te podmioty będą wyłącznie stronami umowy;
- c. wyłącznie usługodawca będzie odpowiedzialny wobec usługobiorcy zarówno za wykonanie co do zasady, jak i terminowe oraz należyte wykonanie usługi, a nadto, także wyłącznie usługodawca będzie odpowiedzialny za ewentualne wady;
- d. usługobiorca będzie obowiązany do świadczeń pieniężnych (zapłaty wynagrodzenia) wyłącznie na rzecz usługodawcy i tylko usługodawca będzie posiadać roszczenie z tym powiązane;
- e. podobnie wszelkie roszczenia związane z wykonaniem usługi będą mieć zastosowanie pomiędzy wskazanym usługodawcą a usługobiorcą;
- f. usługa będzie realizować cel gospodarczy w niej określony i to zarówno po stronie usługodawcy, jak i usługobiorcy;
- g. usługa w żaden sposób nie będzie polegać na nabyciu usługi przez usługodawcę i jej odsprzedaży usługobiorcy z marżą, którą podmiot trzeci mógłby równie dobrze świadczyć bezpośrednio na rzecz usługobiorcy;
- h. celem realizacji skonkretyzowanej potrzeby gospodarczej usługobiorcy, usługa będzie posiadać zindywidualizowany charakter, nadany jej samodzielnie przez usługodawcę w ramach realizacji umowy w taki sposób, iż bez udziału i aktywności usługodawcy, a więc zarówno pracowników własnych, jaki i środków trwałych (zaplecza), usługa taka nie mogłaby zostać wykonana;

- i. korzystanie z pracy podwykonawców prowadzących działalność gospodarczą będzie miała miejsce wyłącznie w przypadku, gdy będą spełnione kryteria powyższe (lit.a-h).

Opisane zdarzenie przyszłe potwierdza, iż ww. usługi jakie Wnioskodawca zamierza świadczyć, nie będą polegać na pośrednictwie, tj. zakupieniu i odsprzedaży usługi nabywcy, za wynagrodzeniem stanowiącym w istocie swej marżę.

Usługi te mają nadto zindywidualizowany charakter realizujący potrzebę usługobiorcy, będą wynikiem samodzielnej działalności Wnioskodawcy. Innymi słowy, bez udziału pracowników własnych, jaki i zasobów pozaosobowych, usługa taka nie mogłaby zostać wykonana.

Z powyższych przyczyn, jest to więc usługa własna Wnioskodawcy, odpowiednio świadczona, a tym samym stanowisko Wnioskodawcy jest zasadne.

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art.34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W myśl art. 22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, wpłaty na Fundusz, o których mowa w art.21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę posiadającego określoną strukturę zatrudnienia ogółem i osób niepełnosprawnych – zwanego sprzedającym.

Oznacza to, że w zakresie uprawniającej kooperacji znajduje się wyłącznie zakup:

- produkcji wytworzonej przez sprzedającego;
- usługi (z wyłączeniem handlu) świadczonej przez sprzedającego.

Przepisy ustawy o rehabilitacji nie definiują żadnego z pojęć: produkcja, usługa i handel. Dlatego w celu ustalenia znaczenia tych pojęć należy odwołać się do przepisów najbardziej ogólnych. Aktem prawnym, który jest przydatny w tym zakresie jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 2015 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (Dz.U. z 2015 r. poz.1676 z późn.zm.). Rozporządzenie to przez pojęcie usługi rozumie:

- wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarczych prowadzących działalność o charakterze produkcyjnym, tzn. usługi dla celów produkcji nietworzące bezpośrednio nowych dóbr materialnych;
- wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarki narodowej oraz na rzecz ludności, przeznaczone dla celów konsumpcji indywidualnej, zbiorowej i ogólnospołecznej.

Pojęcie usług nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (włączając półfabrykaty, elementy, części, obróbkę elementów) z materiałów własnych wykonawcy, na zlecenie innych jednostek gospodarki narodowej, przeznaczonych do celów produkcyjnych lub dalszej odsprzedaży oraz z reguły nie obejmuje wytwarzania wyrobów na indywidualne zamówienie ludności, z materiałów własnych wykonawcy.

Usługi dzielą się na:

- usługi produkcyjne – czynności będące współdziałaniem w procesie produkcji, ale nietworzące bezpośrednio nowych dóbr, wykonywane przez jedną jednostkę gospodarczą na zlecenie innej jednostki gospodarczej;
- usługi konsumpcyjne – wszelkie czynności związane bezpośrednio lub pośrednio z zaspokojeniem potrzeb ludności;
- usługi ogólnospołeczne – czynności zaspokajające potrzeby porządkowo-organizacyjne gospodarki narodowej i społeczeństwa jako całości.

Wyłączenie handlu nie oznacza, że sprzedający nie może sprzedać określonej usługi nabywcy. Oznacza to jedynie tyle, że nabywca nie może oczekiwać nabycia prawa do obniżenia wpłat na PFRON w wyniku zakupu u sprzedającego usługi handlowej.

Wyjaśnienia wymaga również jaką rolę pełni wyraz „odpowiednio”, zastosowany w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji. Użycie wyrazu „odpowiednio” w tym przepisie nie odnosi się do sposobu świadczenia usług czy wytwarzania produkcji, lecz stanowi jedynie zabieg legislacyjny umożliwiający niepowtarzanie części wyrazów. Ustawodawca wymienia bowiem dwa rzeczowniki – produkcja i usługa, do których odnoszą się również dwa różne przymiotniki odczasownikowe – wytworzona i świadczona, a następnie określa część wspólną odnoszącą się w równym stopniu do powstałych w ten sposób zestawień – produkcja wytworzona i usługa świadczona – przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia.

Dzięki temu zdanie: „ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę o określonej strukturze

zatrudnienia” ma dokładnie to samo znaczenie co zdanie: „ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji wytworzonej przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia lub usługi, z wyłączeniem handlu, świadczonej przez pracodawcę o określonej strukturze zatrudnienia” lecz jest krótsze. Za takim rozumowaniem przemawia fakt, iż zapis w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji mówi „odpowiednio wytworzonej lub świadczonej”, a nie „o odpowiednim wytworzeniu lub świadczeniu”.

Z tego względu błędne jest rozumowanie Wnioskodawcy uznające wyraz „odpowiednio” za odpowiednie świadczenie usługi przez sprzedającego. Przepisy art.22 ustawy o rehabilitacji nie określają ani nie narzucają sprzedającemu zasad realizacji świadczonej usługi. Istotne jest, aby usługa świadczona przez sprzedającego była jego własną usługą.

Powiązanie sprzedającego z przedmiotem zakupu wynika zarówno z art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, jak i z art.22 ust.8. W art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji jest mowa o tym, że sprzedający wytworzył produkcję lub świadczył usługę, których zakup ma uprawniać nabywcę do obniżenia wpłaty na PFRON. Z kolei w art.22 ust.8 ustawy o rehabilitacji jest mowa o tym, że kwotę obniżenia wpłat na PFRON oblicza się wyłącznie w odniesieniu do usług własnych i produkcji własnej sprzedającego. Przepisy te muszą być czytane łącznie, co oznacza, że to pracodawca o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia musi nie tylko mieć w ofercie sprzedaży dane usługi lub produkcję, czy formalnie firmować produkcję lub usługi zaofiarowane nabywcy, ale również samemu wytworzyć produkcję i zrealizować usługi.

Do obniżenia wpłat na PFRON nie uprawnia bowiem zakup produkcji ani usługi, w odniesieniu do których sprzedający jedynie pośredniczył w sprzedaży, nie wytwarzając produkcji ani nie świadcząc usług. W tej sytuacji z jednej strony przedmiot zakupu nie został przez niego wytworzony ani świadczony, a z drugiej strony – tym bardziej nie można mu przypisać przynależności produkcji własnej ani usługi własnej. Tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w produkcję lub usługi, można je uznać za wytworzone lub świadczone przez niego jako własną produkcję lub własne usługi. Tylko też w takim zakresie może on udzielić obniżenia wpłat na PFRON. Niekiedy w ramach umów dotyczących świadczenia usług mogą znajdować się również postanowienia dotyczące zaopatrzenia nabywcy w określone produkty. Ważne jest zwrócenie uwagi na rzeczywisty przedmiot umowy oraz na wkład sprzedającego w jego wytworzenie lub wykonanie. Nie oznacza to jednak konieczności pomniejszania kwoty obniżenia wpłat

na PFRON z tytułu usługi w związku z wykorzystaniem do jej wykonania produktów obcych, ponieważ są one włączane do kalkulacji wykonania usługi. Natomiast nie można wystawiać obniżenia wpłat na PFRON na obce produkty pozostawione nabywcy w ramach wykonania usługi. Sytuację tę można porównać z dostarczaniem, przez sprzedającego w ramach świadczenia usługi sprzątaniam, artykułami higienicznymi (mydło, ręczniki papierowe), których wydatków poniesionych na ich zakup nie ujmuje się przy obliczaniu kwoty obniżenia wpłat na PFRON. Sprzedający nie może bowiem być pośrednikiem w sprzedaży już wytworzonej produkcji czy świadczonej usługi. Konieczna jest zatem pewna wartość dodana przez uprawnionego sprzedającego.

Skoro przedmiotem zakupu uprawniającego do obniżenia wpłat na PFRON może być produkcja własna lub usługa własna sprzedającego, o którym mowa w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, to wkład w wytworzenie produkcji lub wykonanie usługi przez sprzedającego jest kluczowy, bowiem sprzedający wystawia informację o kwocie obniżenia wpłat na PFRON tylko w odniesieniu do tego, co sam wytworzył lub wykonał. Istnienie i zakres wkładu decydują nie tylko o tym, czy w ogóle można wystawić obniżenie wpłat na PFRON, ale również z jakiego tytułu.

Zdarza się także, że sprzedający korzysta ze wsparcia zewnętrznego przy wytworzeniu produkcji lub świadczeniu usług. Sposób zorganizowania tego wsparcia wpłynie na spełnianie warunków udzielenia obniżenia wpłat na PFRON. Do uznania wykonywanej produkcji lub świadczonych usług za własną produkcję lub własne usługi sprzedającego niezbędne jest również, aby:

- były realizowane przez pracowników tego sprzedającego, jego zleceniobiorców nieprowadzących działalności gospodarczej, pracowników tymczasowych, pracowników innych firm, których prace jemu udostępniono (outsourcing), osoby skierowane do pracy u pracodawcy (w ramach służby zastępczej, umowy ze szkołą lub zakładem karnym);
- nie były realizowane przez podwykonawców (inne podmioty, w tym innych pracodawców).

W zakresie pytania 1:

Wnioskodawca planuje realizować usługę organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że usługa ta będzie wykonywana wyłącznie przez jego pracowników.

Jak wykazano to powyżej – tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w usługę, można ją uznać za świadczoną przez niego własną usługę. Wkład własny sprzedającego to nie tylko jego pracownicy, ale również inne zasoby, przy wykorzystaniu których sprzedający zamierza wykonać usługę. Własną usługą sprzedającego będą te wszystkie działania podejmowane przez niego, którym można przypisać przymiot własnego wkładu, z wyłączeniem tych działań w realizacji, których nie uczestniczył.

Z tego powodu błędnym jest rozumowanie Wnioskodawcy uznające za własną usługę sprzedającego usługę wyłącznie tę, która będzie odpowiednio świadczona. O tym czy usługa jest własną usługą sprzedającego nie decyduje to czy zostanie ona wykonana odpowiednio, ale wkład własny sprzedającego w jej realizację.

Zatem w przypadku, gdy usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej będzie realizowana wyłącznie przez pracowników Wnioskodawcy oraz z wykorzystaniem innych zasobów należących do Wnioskodawcy, to w świetle art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji należy taką usługę uznać za usługę własną Wnioskodawcy. W takiej sytuacji Wnioskodawca będzie uprawniony do wystawienia informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON z tytułu świadczonej usługi organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej. Oczywiście poza wszelkim rozważaniem jest fakt, iż Wnioskodawca musi przy tym spełniać warunki do bycia sprzedającym, o którym mowa w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 1 jest prawidłowe, choć z innych względów niż wskazane przez Wnioskodawcę.

W zakresie pytania 2:

Wnioskodawca planuje realizować usługę organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że usługa ta będzie wykonywana przez jego pracowników oraz przez pracowników tymczasowych, pracowników innych firm (tzw. outsourcing), zleceniobiorców niebędących przedsiębiorcami.

Jak wykazano to powyżej – tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w usługę, można ją uznać za świadczoną przez niego własną usługę. Wkład własny sprzedającego to nie tylko jego pracownicy, ale również inne zasoby, przy wykorzystaniu których sprzedający zamierza wykonać usługę. Własną usługą sprzedającego będą te wszystkie

działania podejmowane przez niego, którym można przypisać przymiot własnego wkładu, z wyłączeniem tych działań w realizacji, których nie uczestniczył.

Niekiedy sprzedający korzysta ze wsparcia zewnętrznego przy świadczeniu usług. Sposób zorganizowania tego wsparcia wpływa na spełnianie warunków udzielenia obniżenia wpłat na PFRON. Istotne jest przy tym właściwe rozumienie art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, w którym jest mowa o tym, że wpłaty na PFRON ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi świadczonej przez pracodawcę o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że usługa uprawniająca do obniżenia wpłat na PFRON nie może być świadczona przez wielu pracodawców lub podmiotów. Natomiast możliwe jest wykonywanie takiej usługi przez osoby niebędące pracownikami sprzedającego czy też osoby będące pracownikami innych pracodawców. Dlatego uznaje się również za własną usługę sprzedającego usługę realizowaną przez jego zleceniobiorców nieprowadzących działalności gospodarczej, pracowników tymczasowych, pracowników innych firm, których pracę udostępniono sprzedającemu (outsourcing). Z tego powodu błędnym jest rozumowanie Wnioskodawcy uznające za własną usługę sprzedającego usługę wyłącznie tę, która będzie odpowiednio świadczona. O tym czy usługa jest własną usługą sprzedającego nie decyduje to czy zostanie ona wykonana odpowiednio, ale wkład własny sprzedającego w jej realizację.

Zatem w przypadku, gdy usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej będzie realizowana przez pracowników Wnioskodawcy oraz przez pracowników tymczasowych, pracowników innych firm (tzw. outsourcing), zleceniobiorców niebędących przedsiębiorcami, jak również z wykorzystaniem innych zasobów należących do Wnioskodawcy, to w świetle art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji należy taką usługę uznać za usługę własną Wnioskodawcy. W takiej sytuacji Wnioskodawca będzie uprawniony do wystawienia informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON z tytułu świadczonej usługi organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej.

Oczywiście poza wszelkim rozważaniem jest fakt, iż Wnioskodawca musi przy tym spełniać warunki do bycia sprzedającym, o którym mowa w art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 2 jest prawidłowe, choć z innych względów niż wskazane przez Wnioskodawcę.

W zakresie pytania 3:

Wnioskodawca planuje realizować usługę organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że usługa ta będzie wykonywana przez jego pracowników oraz z wykorzystaniem podwykonawców.

Jak wykazano to powyżej – tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w usługę, można ją uznać za świadczoną przez niego własną usługę. Wkład własny sprzedającego to nie tylko jego pracownicy, ale również inne zasoby, przy wykorzystaniu których sprzedający zamierza wykonać usługę. Z tego względu usługą własną Wnioskodawcy będą te wszystkie działania podejmowane przez niego, którym można przypisać przymiot własnego wkładu, z wyłączeniem tych działań w realizacji, których nie uczestniczył.

Niekiedy sprzedający korzysta ze wsparcia zewnętrznego przy świadczeniu usług. Sposób zorganizowania tego wsparcia wpływa na spełnianie warunków udzielenia obniżenia wpłat na PFRON. Istotne jest przy tym właściwe rozumienie art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji, w którym jest mowa o tym, że wpłaty na PFRON ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi świadczonej przez pracodawcę o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że usługa uprawniająca do obniżenia wpłat na PFRON nie może być świadczona przez wielu pracodawców lub podmiotów.

Podwykonawca jest odrębnym, od sprzedającego, podmiotem. Z tego względu udział podwykonawcy w wykonaniu takiej usługi bezspornie stanowić będzie naruszenie art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji. To automatycznie dyskwalifikuje taką usługę jako usługę własną sprzedającego.

Dlatego też błędne jest stanowisko Wnioskodawcy przyjmujące, że uczestniczenie innych podmiotów (pracodawców) w świadczeniu usługi pozostaje bez wpływu na uznanie takiej usługi za własną usługę sprzedającego. Nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy wynika z braku zrozumienia czym jest usługa własna sprzedającego i na czym polega. O tym czy usługa jest własną usługą sprzedającego nie decyduje to czy zostanie ona wykonana odpowiednio, ale wkład własny sprzedającego w jej realizację.

Zatem w przypadku, gdy usługa organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej będzie realizowana przez pracowników Wnioskodawcy oraz z wykorzystaniem podwykonawców, to w świetle art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji nie można takiej usługi uznać za usługę własną Wnioskodawcy. Nie ma przy tym znaczenia fakt czy pozostałe warunki wynikające z art.22 ust.1 ustawy o rehabilitacji są spełnione przez sprzedającego.

W takiej sytuacji Wnioskodawca nie może wystawić informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON z tytułu świadczonej usługi organizacji imprezy integracyjnej lub okolicznościowej.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 3 jest nieprawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko w : zaprezentowane we wniosku z dnia 12 marca 2020 r. oraz jego uzupełnieniach: z dnia 19 czerwca 2020 r., z dnia 31 lipca 2020 r. oraz z dnia 11 września 2020 r., o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.22 ust.1 i ust.8 ustawy o rehabilitacji w zakresie pytania 1 i 2 - jest prawidłowe, natomiast w zakresie pytania 3 – jest nieprawidłowe.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domancka

15.10.2020